

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/49/2017
Identifikačné číslo spisu: 6411200387
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6411200387.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ M., bývajúceho v A. 2/ P., bývajúcej v A., zastúpenej JUDr. Alžbetou Slašťanovou, advokátkou so sídlom v Žiari nad Hronom, Opatovská 783/4, proti žalovanej Všeobecnej úverovej banke, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpenej Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Poprade, Nám. Sv. Egídia 93, IČO: 44 250 029, o určenie neplatnosti zmluvy o poskytnutí úveru, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 5 C 16/2011, o dovolaní žalobkyne 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. augusta 2015 sp. zn. 12 Co 227/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 12. septembra 2012 č. k. 5 C 16/2011-190 v spojení s opravným uznesením tohto súdu z 20. apríla 2015 č. k. 5 C 16/2011-251 zamietol žalobu žalobcov na určenie neplatnosti Zmluvy o poskytnutí úveru „Quatro rekonštrukcie“ č. ú. XXXXX-XX, uzavretej medzi stranami sporu 17. júna 2005 a zároveň uložil žalobcom povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 1 152,10 € k rukám ich právnej zástupkyne v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcov rozsudkom z 27. augusta 2015 sp. zn. 12 Co 227/2015 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa 2/ dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že konanie je postihnuté inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Poukazovala na to, že žalobcom nebolo zrejmé, s kým predmetnú zmluvu podpisujú, pretože žalovaná nepostupovala s odbornou starostlivosťou. Mala za to, že obchodný reprezentant zneužil ich nevedomosť a neskúsenosť. Pokiaľ by im vysvetlil všetky dôležité skutočnosti ohľadne úverovej zmluvy, neboli by ju podpísali a nevznikla by im škoda spočívajúca v

dosiaľ uhradených splátkach úveru. Uvádzala, že žalobcovia mali záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere v celosti, nakoľko potrebovali mať zodpovedané otázky, aký je ich skutočný dlh, pokým by došlo v zmysle doktríny dobrých mravov k určení, že dlh je bezúročný a bez poplatkov. Obrátili sa na súd, aby im ako slabšej strane poskytol ochranu, aby skúmal okolnosti uzavretia zmluvy, posúdil jej jednotlivé ustanovenia a aj to, aká škoda im konaním obchodného reprezentanta vznikla. Zdôrazňovala, že súd má v spotrebiteľských veciach postupovať ex offi, v danom prípade však skonštatoval, že žalobcovia sa obmedzili len na všeobecné konštatovania, postupoval iba formalisticky, pričom mohol vo veci vykonať aj iné dôkazy. Na základe uvedeného žiadala, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby ho zmenil tak, že vyhlási zmluvu za neplatnú a zároveň priznal žalobcom právo na náhradu trov konania.

4. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení navrhla dovolanie zamietnuť.

5. V danom prípade bolo dovolanie podané 13. novembra 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa 2/, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) skúmal, či je dovolanie procesne prípustné.

7. Vychádzajúc z ustanovení § 470 ods. 1, 2 C.s.p., s prihliadnutím na základné princípy obsiahnuté v čl. 2 ods. 1, 2 a čl. 3 ods. 1 C.s.p., najvyšší súd posudzoval podmienky prípustnosti dovolania podľa právneho stavu účinného ku dňu jeho podania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“).

8. Vzhľadom na to, že dovolaním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený a nejde o rozsudok, ktorý by mal znaky uvedené v ustanoveniach § 238 ods. 2 a 3 O.s.p., bolo by dovolanie žalobkyne 2/ prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Takúto vadu konania ale žalobkyňa 2/ netvrdila a po preskúmaní obsahu spisu ju nezistil ani dovolací súd.

9. Žalobkyňa 2/ v dovolaní bez bližšej konkretizácie namietala, že konanie pred nižšími súdmi trpí inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie veci a že ich rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p.). V súvislosti s týmito námietkami najvyšší súd odkazuje na svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej k dovolacím dôvodom v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p.

by bolo možné prihliadať len v prípade procesne prípustného dovolania, čo ale nie je tento prípad (k tomu porovnaj napr. R 54/2012 a niektoré ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 102/2012 či 7 Cdo 116/2013). Z uvedeného plynie, že na dovolacie dôvody v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. (i keby bol prípadne namieste záver o ich opodstatnenom uplatnení) dovolací súd nemôže v tomto konaní prihliadať.

10. Pokiaľ žalobkyňa 2/ v dovolaní poukazovala aj na nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, resp. nevykonanie niektorého dôkazu, najvyšší súd v tomto smere poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v R 37/1993 a R 42/1993, ako aj v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012.

11. Vzhľadom na to, že prípustnosť v danej veci podaného dovolania nevyplýva z ustanovení § 238 O.s.p. a vady konania podľa § 237 ods. 1 O.s.p v dovolacom konaní nevyšli najavo, najvyšší súd odmietol dovolanie žalobkyne 2/ ako procesne neprípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.